PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2008/2181(INI)

21.11.2008

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej i podobnych doświadczeń w krajach trzecich
(2008/2181(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Jeanine Hennis-Plasschaert

PR_INI

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO 3

UZASADNIENIE 8

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej i podobnych doświadczeń w krajach trzecich (2008/2181(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej" (COM(2008)0069),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Sprawozdanie w sprawie oceny i przyszłego rozwoju agencji Frontex" (COM(2008)0067),

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowany „Analiza projektu stworzenia europejskiego systemu nadzorowania granic (Eurosur)" (COM(2008)0068),

– uwzględniając wstępne uwagi Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 3 marca 2008 r. oraz wspólne uwagi Grupy roboczej powołanej na mocy art. 29 i Grupy roboczej ds. policji i wymiaru sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 2008 r. w sprawie trzech ww. komunikatów,

– uwzględniając konkluzje Rady w sprawie zarządzania granicami zewnętrznymi państw członkowskich Unii Europejskiej,

– uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen)[1],

– uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS)[2],

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1104/2008 z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)[3] oraz decyzję Rady 2008/839/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie migracji z systemu informacyjnego Schengen (SIS 1+) do systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)[4],

– uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 listopada 2005 r. w sprawie zwiększenia

[1] Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.
[2] Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.
[3] Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 1.
[4] Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 43.

skuteczności, interoperacyjności i efektu synergii wynikającego ze współdziałania europejskich baz danych w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych (COM(2005)0597),

– uwzględniając własną rezolucję z dnia ... w sprawie oceny oraz przyszłego rozwoju agencji FRONTEX i europejskiego systemu nadzoru granic (EUROSUR)[1],

– uwzględniając art. 45 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0000/2008),

A. mając na uwadze, że zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych UE stanowi jedno z największych osiągnięć europejskiej integracji.

B. mając na uwadze, że obszar bez granic wewnętrznych nie może funkcjonować bez wspólnej odpowiedzialności i solidarności w zarządzania granicami zewnętrznymi,

C. mając na uwadze, że w ramach zintegrowanego zarządzania granicami UE wiele instrumentów i programów zostało już opracowanych, jest opracowywanych lub znajduje się w fazie politycznych zamierzeń,

D. mając na uwadze, że Komisja oświadczyła, iż w okresie 2009-2010 będzie gotowa do przedstawienia wniosków legislacyjnych dotyczących wprowadzenia systemu wjazdu/wyjazdu, programu rejestracji podróżnych (PRP) oraz elektronicznego systemu zezwoleń na podróż (ESTA),

E. mając na uwadze, że podobne systemy istnieją w Australii i są obecnie wprowadzane przez Stany Zjednoczone jako część programu US-VISIT,

F. mając na uwadze, iż wciąż brak kompleksowego planu głównego, przedstawiającego w całości unijną strategię zarządzania granicami, a także szczegółowej oceny istniejących i przygotowywanych systemów,

System wjazdu/wyjazdu

1. jest świadom, że osoby nadmiernie przedłużające pobyt (ang. „overstayers"), które mają podstawowe znaczenie w proponowanym systemie wjazdu/wyjazdu, stanowią rzekomo największą kategorię nielegalnych imigrantów w UE; wymaga zatem dostarczenia obszerniejszych informacji na temat danych zgromadzonych przez wykonawcę zewnętrznego, dowodzących, że „w 2006 r. w UE przebywało do 8 milionów nielegalnych imigrantów"[2]; nalega ponadto na precyzyjne zdefiniowanie terminu „osoba nadmiernie przedłużająca pobyt", w tym ewentualnych wyjątków dopuszczalnych pod konkretnymi warunkami;

2. wskazuje, że chociaż proponowany system oraz informacje we wpisach mogłyby umożliwić powstrzymanie obywateli państw trzecich przed nadmiernym przedłużaniem

[1] Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0000.
[2] SEC(2008) 0153.

pobytu oraz dostarczyć dane i informacje dotyczące schematów tego procederu, dalsze kontakty z organami ochrony porządku publicznego są nadal konieczne do ujęcia osób, które nadmiernie przedłużają okres pobytu, a w związku z tym nie sądzi, że proponowany system powstrzyma samo zjawisko nadmiernego przedłużania pobytu;

3. nie posiada dostatecznych informacji na temat sposobu, w jaki system ten zostanie zintegrowany z istniejącymi ramami i będzie z nimi współdziałał, ani w sprawie możliwych zmian, które mogą okazać się konieczne do wprowadzenia do istniejącego systemu, czy obecnych kosztów systemu; uważa zatem, iż wciąż budzi wątpliwości bezwzględna konieczność wprowadzenia tego rodzaju systemu;

4. zauważa, że bez wątpienia i na podstawie wniosków wyciągniętych w Stanach Zjednoczonych wprowadzenie w życie możliwości wyjazdowych jest trudniejsze niż w przypadku możliwości wjazdowych, co w szczególności dotyczy wyjazdu drogą morską i lądową, ponadto, na podstawie wyciągniętych wniosków, wyraża poważne obawy co do opłacalności takiego systemu ;

Program rejestracji podróżnych (RTP)

5. popiera w zasadzie koncepcję programu rejestracji podróżnych (RTP) w przypadku obywateli państw trzecich, niezależnie od tego, czy są oni objęci obowiązkiem wizowym, oraz ewentualne korzystanie z automatycznych bramek przez obywateli UE, gdyż prawo wspólnotowe w obecnym brzmieniu nie daje możliwości uproszczenia odprawy granicznej za wyjątkiem przypadku obywateli państw trzecich zamieszkałych na terenach przygranicznych;

6. kwestionuje jednak terminologię zastosowaną w komunikacie zatytułowanym „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej” (podróżni „stanowiący niewielkie zagrożenie” i osoby podróżujące „w dobrej wierze”), ponieważ oznaczałoby to, że znaczna liczba podróżnych jest z góry uznawana za „osoby stanowiące duże zagrożenie” i „podróżujące w złej wierze”;

7. wskazuje, że wiele państw członkowskich już wprowadziło lub przygotowuje tego rodzaju program RTP oraz podkreśla niebezpieczeństwo powstania mozaiki dwudziestu siedmiu systemów opartych na różnych kryteriach, w tym ochronę danych i opłaty; zdaje sobie sprawę, że Holandia oraz Niemcy, Wielka Brytania i FRONTEX starają się promować „Międzynarodowy program przyspieszonej odprawy pasażerów” jako ewentualny wzór dla innych państw członkowskich;

8. opowiada się za zharmonizowanym podejściem i w związku z tym wzywa Komisję do przyspieszenia procesu w oparciu o najlepsze praktyki w państwach członkowskich oraz o dopilnowanie, by państwa członkowskie nadal postępowały zgodnie z prawem wspólnotowym;

Elektroniczny system zezwoleń na podróż (ESTA)

9. przyznaje, że niemądrym rozwiązaniem byłoby koncentrowanie środków bezpieczeństwa wyłącznie na obywatelach państw trzecich, którzy podróżują do UE z krajów objętych obowiązkiem wizowym; zapytuje jednak czy proponowany system jest bezwzględnie

konieczny i chciałby otrzymać szczegółowe wyjaśnienia dotyczące racjonalnych przesłanek wprowadzenia systemu; jest przekonany, że odpowiednie rozwiązanie stanowi ścisła współpraca, w szczególności między służbami wywiadu, a nie ogólne masowe gromadzenie danych;

10. pragnie, aby informowano go o dokładnym harmonogramie i szczegółach badania, jakie zamierza przeprowadzić Komisja;

Ochrona danych i obawy dotyczące danych biometrycznych

11. uważa za niemożliwy do zaakceptowania fakt, iż Komisja nie przeprowadziła konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych (EDPS), ani z Grupą roboczą powołaną na mocy art. 29 przed przyjęciem komunikatu zatytułowanego „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej"; wnioskuje, aby Komisja przeprowadzała tego rodzaju konsultacje w odniesieniu do wszelkich działań podejmowanych w związku z tym komunikatem, gdyż proponowane elementy podstawowe skutkują przetwarzaniem znacznych ilości danych osobowych;

12. jest świadomy faktu, że dane biometryczne są teoretycznie skutecznymi identyfikatorami tożsamości, ponieważ poddawane pomiarowi cechy są najprawdopodobniej charakterystyczne dla każdego człowieka; podkreśla jednak, że wiarygodność danych biometrycznych nie jest nigdy stuprocentowa, a cechy biometryczne nie są we wszystkich przypadkach precyzyjne; wskazuje jednak, że należy przewidzieć procedurę umożliwiającą wycofanie się z systemu w każdym momencie;

13. nalega na standardowy protokół stosowania i wymiany informacji biometrycznych oraz na umowy kontroli interfejsu definiujące zasady stosowania protokołu; ponadto jest zdania, że stosowanie danych biometrycznych powinno podlegać standardowi jakości, aby uniknąć różnic w dopuszczalności między różnymi systemami wykorzystywanymi przez państwa członkowskie;

14. uważa podejście oparte na „dążeniu do prywatności" za kluczowy element każdego kroku, który może zagrażać danym osobowym osób oraz zaufaniu publicznemu i zaufaniu wobec organów będących w posiadaniu informacji o nich;

Wnioski

15. uważa cel, jakim jest prawdziwe zintegrowane zarządzanie granicami, za całkowicie uzasadniony i zgadza się, iż ważne jest dalsze rozwijanie i wzmacnianie wspólnej polityki UE w zakresie zarządzania granicami;

16. jest jednak zdania, że w kwestii zarządzania granicami i imigracją w błyskawicznym tempie mnożą się daleko idące propozycje;

17. krytykuje brak kompleksowego planu głównego, przedstawiającego w całości unijne cele i strategię zarządzania granicami, a także szczegóły dotyczące łącznego funkcjonowania wszystkich powiązanych z tym programów i planów (już obowiązujących, przygotowywanych lub znajdujących się w sferze politycznych zamierzeń), a także możliwości zoptymalizowania powiązań między nimi;

18. podkreśla potrzebę dokonania oceny istniejących systemów, a przede wszystkim systemów przygotowywanych, oraz podkreśla, że zdolność UE do osiągnięcia strategicznych celów zależy w dużej mierze od pomyślnego zarządzania wzajemnymi zależnościami między powiązanymi ze sobą programami, gdyż pokrywanie się zakresów programów i brak spójności między nimi będą mieć w efekcie niekorzystny wpływ na wydajność organizacyjną i wyniki;

19. jest zdania, że przed zainwestowaniem jakichkolwiek środków należy przede wszystkim jasno określić warunki działania, aby odpowiednio dostosować wszelkie środki i nowe inicjatywy; wskazuje ponadto, że należy jasno ustalić, jakie zmiany są konieczne dla zapewnienia harmonijnego współdziałania technologii i procedur oraz podkreśla, że wszystkie inwestycje powinny być uzasadnione ekonomicznie;

20. przyznaje, że osiągnięcie równowagi między zapewnieniem swobodnego przepływu coraz większej liczby osób przez granice a zagwarantowaniem większego bezpieczeństwa obywateli Europy jest zadaniem złożonym i zgadza się, że wykorzystanie danych oferuje wyraźne korzyści; jednocześnie jest zdania, że zaufanie społeczeństwa do działań rządu może zostać utrzymane tylko wówczas, gdy zapewnione zostaną wystarczające zabezpieczenia danych, nadzoru i możliwości odwołania;

o

o o

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządom i parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych oraz Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Frontex).

UZASADNIENIE

Kontekst

Wskutek utworzenia strefy Schengen ponownie zaczęto rozważać koncepcję „zintegrowanego zarządzania granicami", przedstawioną przez Radę Europejską w Laeken (grudzień 2001 r.), która znalazła kontynuację w komunikacie Komisji Europejskiej z 2002 r.[1] oraz w programie haskim w formie „zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi".
W komunikacie z 2002 r. wyróżniono pięć wzajemnie powiązanych ze sobą elementów jako podstawę dla wspólnej polityki dotyczącej zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi: (1) wspólny korpus legislacyjny, (2) wspólną koordynację i mechanizm współpracy operacyjnej, (3) wspólną zintegrowaną analizę ryzyka, (4) personel przeszkolony do pracy w wymiarze europejskim i wyposażenie inter-operacyjne, (5) rozłożenie między państwa członkowskie obciążeń w zakresie wydatków na Europejskie Oddziały Straży Granicznej.

Komisja, uznając, że „program określony w 2002 r. został ukończony"[2] (pomimo że nadal trzeba jeszcze przyjąć i/lub wprowadzić w życie kilka inicjatyw legislacyjnych i/lub systemów[3]) oraz że „można rozważyć dalsze kroki, aby stworzyć prawdziwie zintegrowany system zarządzania granicami, który miałby spełniać dwa cele – zwiększyć bezpieczeństwo i ułatwić podróżowanie obywatelom państw trzecich", w lutym 2008 r. wydała w tym celu komunikat. W komunikacie tym wyróżnione zostały trzy narzędzia, które miałyby zastosowanie do obywateli krajów trzecich podróżujących do państwa członkowskiego uczestniczącego we współpracy Schengen lub państwa stowarzyszonego w ramach tej współpracy: (1) wprowadzenie ewidencji wjazdów/wyjazdów, (2) ułatwienie przekraczania granic osobom podróżującym w dobrej wierze oraz (3) Elektroniczny system zezwoleń na podróż (ESTA). Komisja zamierza w latach 2009-2010 być gotowa przedstawić wnioski legislacyjne, tak by nowe środki zaczęły funkcjonować już w latach 2012-2015.

Sprawozdawczyni uważa, że Parlament Europejski powinien przedstawić swoją opinię na temat szeregu nowych środków przewidywanych przez Komisję, nawet jeśli wciąż znajdują się one w fazie sporządzania strategii politycznej, gdyż przyniosą one zapewne wymierne zmiany w sposobie pojmowania zarządzania granicami i mogą mieć znaczny wpływ na ochronę danych.

Sprawozdanie opiera się na pracach „okrągłego stołu", którego spotkanie odbyło się w dniu 30 czerwca 2008 r. pod hasłem: „Parlament Europejskie - Parlamenty Krajowe: Wolność i bezpieczeństwo w ramach zintegrowanego zarządzania granicami UE", na pracach Komisji LIBE dotyczących tego zagadnienia oraz na kontaktach z przedstawicielami Komisji

---

[1] COM(2002)0233. W kierunku zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi państw członkowskich Unii Europejskiej.

[2] Ujednolicone ramy prawne, uproszczone zasady lokalnego ruchu granicznego (rozporządzenie (WE) nr 1931/2006), powołanie agencji Frontex zajmującej się wymiarem operacyjnym, utworzenie Funduszu Granic Zewnętrznych zapewniającego wsparcie finansowe państwom członkowskim, które odpowiedzialne są za długie i trudne odcinki granic zewnętrznych i pomagającego państwom członkowskim borykającym się z nagłym i niespodziewanym napływem imigrantów.

[3] Np.: Wspólnotowy kodeks wizowy, VIS, SIS II.

i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, państw członkowskich i Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych.

Stanowisko sprawozdawczyni

Planowanie przyszłości bacznie obserwując teraźniejszość

Na początku sprawozdawczyni chciałaby zwrócić uwagę na element kluczowy dla oceny nowych proponowanych środków: po dokonaniu przeglądu wielu opcji politycznych (w tym opcji *status-quo*) Komisja ustaliła preferowaną opcję w swojej ocenie wpływu. Byłaby ona połączeniem systemu wjazdu/wyjazdu dla wszystkich obywateli państw trzecich, programu rejestracji podróżnych (RTP) otwartego dla obywateli państw trzecich i ram dla rozwoju „lokalnych" programów rejestrowania podróżnych i automatycznej kontroli granicznej.

Jeżeli chodzi o porównanie wyników, w ocenie wpływu podkreślono, że „sytuacja podstawowa, w odniesieniu do której przeprowadzane są oceny, *zakłada udane wdrożenie status quo*".[1]

Należy podkreślić ten aspekt, gdyż wiele instrumentów nie jest jeszcze operacyjnych w zakresie zarządzania granicami i dlatego nie można jeszcze odnieść się do ich skuteczności.[2]
Sprawozdawczyni uważa również, że dokonanie jasnej oceny istniejących środków jest absolutnie konieczne przed przedstawieniem jakichkolwiek nowych propozycji w tej dziedzinie.

Szczegółowe środki, przykłady z zagranicy i dalsze działania

Ponieważ szczegółowe komentarze zostały już zamieszczone w dokumentach roboczych sporządzonych przez sprawozdawczynię, chciałaby ona (a) krótko przedstawić swoje zdanie na temat proponowanych środków, (b) przypomnieć doświadczenia innych krajów oraz (c) wskazać niektóre z działań, do jakich powinno się zachęcać w omawianej dziedzinie.

System wjazdu/wyjazdu, RTP, ESTA i doświadczenia innych krajów

Patrząc z perspektywy ogólnej, sprawozdawczyni uważa, że rozwój europejskiego modelu zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi UE należy przyjąć z zadowoleniem. Jednak tempo, w jakim szczegółowe środki (przyczyniające się do nadzorowania ruchu podróżnych) zostały zaproponowane, jest wciąż coraz szybsze. Z braku kompleksowego planu głównego (określającego cele, wyniki i rodzaje synergii, jakie zamierza się osiągnąć dzięki programowi i systemom, które obecnie obowiązują, mają zostać przyjęte lub zaproponowane) stosunkowo trudne wydaje się poprawne ocenienie absolutnej konieczności zastosowania nowych systemów, w szczególności przypominających proponowany system

[1] SEC (2008)0153, s. 45-46.

[2] Wskazano również słusznie, że „niepowodzenie systemu VIS w zakresie przeprowadzania kontroli tożsamości na granicach zewnętrznych UE i skutecznego działania na wszystkich przejściach granicznych może sprawić, że preferowana opcja przyniesie ograniczone korzyści". SEC (2008)0153, str. 52.

wjazdu/wyjazdu. Ponadto należy przyjąć jasną definicję pojęcia „osoby nadmiernie przedłużającej pobyt" i dostarczać wiarygodne dane, aby uzasadnić wprowadzenie tego rodzaju systemu.

Sprawozdawczyni popiera w zasadzie koncepcję RTP, lecz zwraca uwagę na stosowaną w komunikacie terminologię i na konieczność opracowania szczegółowych kryteriów i powodów rejestracji lub unieważnienia (w tym sposoby odwoływania się). Ponadto opowiada się za zharmonizowanym podejściem.

Jeżeli chodzi o ostatni środek (ESTA) zapisany w pakiecie dotyczącym granic z lutego 2008 r., sprawozdawczyni uważa, iż jest za wcześnie, aby wypowiadać się na temat jego użyteczności lub wartości dodanej. Z zadowoleniem przyjmuje badanie strategiczne, po którym Komisja przeprowadzi badanie techniczne w celu dokonania analizy wykonalności, praktycznych implikacji i skutków takiego systemu. Dopiero wtedy możliwa będzie dalsza praca nad usprawnieniem tego środka.

Sprawozdawczyni jest zdania, że w kontekście omawianych środków należy jednocześnie dokonać głębokiej refleksji dotyczącej wpływu na życie prywatne osób oraz przeprowadzić konsultacje techniczne dla zbadania mniej inwazyjnych technik mogących ograniczyć do minimum przetwarzane danych osobowych. Trzeba również przypomnieć, iż należałoby bacznie obserwować masowe wykorzystywanie danych biometrycznych, które wynikałoby z nowych środków.

Należy zachować ostrożność badając przykłady innych krajów, które zastosowały środki podobne do tych proponowanych w komunikacie Komisji, a w szczególności amerykański program US-VISIT (United States Visitor and Immigrant Status Indicator Technology). Celem programu US-VISIT jest podniesienie bezpieczeństwa obywateli Stanów Zjednoczonych i osób przyjezdnych, ułatwianie legalnych podróży i handlu, zapewnienie integralności amerykańskiego systemu imigracyjnego oraz ochrona prywatności osób przyjezdnych. Po teoretycznym zapoznaniu się z programem i po przeprowadzeniu testów w terenie (w Waszyngtonie) sprawozdawczyni doszła do wniosku, że program przypominający US VISIT może właściwie działać z punktu widzenia technicznego i że program jako taki nie stanowi z definicji przeszkody dla regularnego przepływu podróżnych. Trzeba jednak przypomnieć, że Biuro Kontroli Rządu USA (United States Government Accountability Office - GAO)[1] poruszyło wiele kwestii dotyczących opłacalności tego systemu[2].

Zagadnienia do rozważenia

Jak już wcześniej wspomniano, sprawozdawczyni uważa, że niezbędnym pierwszym krokiem powinna być krytyczna i szczegółowa ocena funkcjonowania i skuteczności istniejących systemów oraz ich wzajemne oddziaływanie, tak aby móc posunąć naprzód debatę na temat

[1] GAO, zeznanie przed Podkomisją ds. Działań Antyterrorystycznych na Granicach, Morzu i na Świecie, Komisja Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Izba Reprezentantów, 28 czerwca 2007 r. „Prospects For Biometric US-VISIT Exit Capability Remain Unclear", GAO-07-1044T.

[2] Kwestia opłacalności tego rodzaju systemów podniesiona została we wstępnych uwagach EIOD w sprawie dpkumentu COM(2008) 69 wersja ostateczna, 3 marca 2008 r., str. 4, patrz także (n 1).

użyteczności nowych środków.

Jednocześnie powinno się jasno określić ogólne ramy dla wszystkich istniejących środków i proponowanych inicjatyw, podobnie jak dla zagadnień związanych z ochroną danych i niezbędnymi zabezpieczeniami, które należy jak najszybciej przewidzieć w ramach omawianego procesu.

Odnotowuje również fakt przesłania przez prezydencję kwestionariusza dotyczącego proponowanego systemu wjazdu/wyjazdu do delegacji państw członkowskich UE oraz Islandii, Lichtensteinu, Norwegii i Szwajcarii, a także udzielone odpowiedzi.

Sprawozdawczyni jest zdania, że należy przeprowadzić pogłębioną debatę na temat każdego z trzech przedstawionych rozwiązań, w której udział powinny wziąć wszystkie zaangażowane podmioty, i podkreśla potrzebę zorganizowania debat publicznych na szczeblu krajowym i europejskim.